

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสต์แห่งเลาตี เซีย - หมายเลขแปด

Jeff Pippenger

2025-12-09

เลขแปด

พระองค์จะทรงสอนความรู้แก่ผู้ใด? และจะทรงกระทำให้ผู้ใดเข้าใจหลักคำสอน? คือบรรดาผู้ที่หยามมาแล้ว และถูกนำออกจากอภิมารดาแล้ว.

เพราะต้องเป็นบัญญัติซ้อนบัญญัติ บัญญัติซ้อนบัญญัติ; บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด; ที่นี้นิดหนึ่ง และที่นั่นนิดหนึ่ง

เพราะพระองค์ตรัสกับชนชาตินี้ด้วยริมฝีปากที่ตะกุกตะกักและด้วยภาษาอีกภาษาหนึ่ง พระองค์ผู้ได้ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า "นี่คือการหยุดพัก ซึ่งท่านทั้งหลายอาจให้ผู้เหน็ดเหนื่อยได้พัก และนี่คือความสดชื่น" ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายก็ไม่ยอมฟัง

แต่พระวาระของพระยาห์เวห์ได้เป็นแก่พวกเขาเป็นบัญญัติซ้อนบัญญัติ บัญญัติซ้อนบัญญัติ; บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด; ที่นี้นิด ที่นั่นหน่อย; เพื่อพวกเขาจะได้ไป และหายหลังล้มลง และถูกหักเสีย และติดบ่วง และถูกจับไป.

เหตุฉะนั้น จงฟังพระวาระของพระยาห์เวห์เถิด พวกท่านผู้เป็นคนช่างเยาะเย้ย ผู้ครอบครองชนชาตินี้ซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม เพราะท่านทั้งหลายได้กล่าวว่า "เราได้ทำพันธสัญญาไว้กับความตาย และเรามีข้อตกลงกับแดนคนตาย เมื่อการเขียนตีอันท่วมท้นผ่านเข้ามา มันจะไม่มาถึงเรา เพราะเราได้ทำให้ความเท็จเป็นที่ลี้ภัยของเรา และเราได้ซ่อนตัวอยู่ใต้ความมูสา" เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราวางศิลาก้อนหนึ่งไว้ในศิโยนเป็นรากฐาน เป็นศิลาที่ผ่านการพิสูจน์แล้ว เป็นศิลามุมเอกอันล้ำค่า เป็นรากฐานอันมั่นคง ผู้ที่เชื่อจะไม่ริบร่อน Judgment also will I lay to the line, and righteousness to the plummet: และลูกเห็บจะกวาดล้างที่ลี้ภัยแห่งความเท็จ และน้ำจะท่วมที่ซ่อนนั้น และพันธสัญญาของเจ้ากับความตายจะถูกเพิกถอน และข้อตกลงของเจ้ากับแดนคนตายจะไม่ตั้งมั่น เมื่อการเขียนตีอันท่วมท้นผ่านเข้ามา เมื่อนั้นเจ้าจะถูกมันเหยียบย่ำ" อีสยาห์ 28:9-18

บรรดาคนช่างเยาะเย้ยผู้ปกครองกรุงเยรูซาเล็มนั้น คือผู้นำของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสต์ฝ่ายเลาตีเซีย ซึ่งไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ อีสยาห์ได้ระบุพวกเขาว่าเป็น "คนซีมาแห่งเอเฟราอิม" และ "มงกุฎแห่งความเย่อหยิ่ง" ในวันเพ็นเทคอสต์ เปโตรได้ตอบโต้บรรดาผู้ที่กล่าวอ้างว่าชาวสารถูกประกาศโดยคนเรา ช่วงเวลาของฝนชุกปลายนั้นเกี่ยวข้องกับชาวสารฝนชุกปลายที่แท้และเท็จ ชาวสารจากองค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมก่อให้เกิดผู้มึนสสารสองจำพวกเสมอ และทั้งสองจำพวกต่างก็ดื่มเหล้าองุ่น ชาวสารที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ หรือเหล้าองุ่นที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ คือสิ่งที่ถูกตัดออกจากปากของคนไม่สัตย์ซื่อในพระธรรมโยเอล

จึงตื่นขึ้นเถิด บรรดาคนซีมาเอ๋ย และจงรำไห้; และจงคร่ำครวญเถิด บรรดาผู้ดื่มเหล้าองุ่นทั้งหลาย เพราะเหตุเหล้าองุ่นใหม่; เพราะว่ามันถูกตัดขาดไปจากปากของพวกเขา โยเอล 1:5

ในโยเอลบทที่หนึ่ง คนสวนองุ่นชั่วร้าย ซึ่งเป็นภาพแทนของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสต์ฝ่ายเลาตีเซีย ถูกกล่าวโทษและพิพากษา เนื่องสัมพันธ์กับการที่ "น้ำองุ่นใหม่" ถูก "ตัดขาด" จากปากของพวกเขา พระเจ้าได้ทรงตัดขาดหรือทรงระงับการหลั่งลงมาของพระวิญญาณของพระเจ้าในการไปรยปรายปลายฤดู

ดังที่มีภาพแทนโดย “เครื่องธัญญาบูชาและเครื่องตีบูชา” ออกจากคนสวนองุ่นซีมาชั่วร้ายเหล่านั้น

เครื่องธัญญาบูชาและเครื่องตีบูชาถูกตัดขาดไปจากพระนิเวศแห่งพระยาห์เวห์; บรรดาปุโรหิตผู้ปรนนิบัติของพระยาห์เวห์ ต่างคร่ำครวญ ฟุ้งนาถูกทำลาย แผ่นดินก็ไร้ทุกข์; เพราะข้าวถูกทำลายไป น้าองุ่นใหม่ก็แห้งเหือด น้ำมันก็ร่วงโรยไป จงอับอายเถิด โอ บรรดาผู้ไถนา; จงโหยหวนเถิด โอ บรรดาผู้ดูแลสวนองุ่น เพราะเรื่องข้าวสาลีและข้าวบาร์เลย์; เพราะการเก็บเกี่ยวแห่งท้องนาพินาศไปแล้ว เกาองุ่นก็แห้งเหือด และต้นมะเดื่อก็ร่วงโรย; ต้นทับทิม ต้นอินทผลัมด้วย และต้นแอปเปิล คือบรรดาต้นไม้ทั้งสิ้นแห่งท้องนา ก็เหี่ยวแห้งไป;

เพราะความชื่นบานได้เหี่ยวแห้งหายไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์
จงคาดเอวของท่านทั้งหลายและคร่ำครวญเถิด โอ บรรดาปุโรหิต: จงโหยหวนเถิด

บรรดาผู้ปรนนิบัติของท่านบูชา: จงมา นอนอยู่ตลอดคืนในผ้ากระสอบเถิด

บรรดาผู้ปรนนิบัติของพระเจ้าของข้าพเจ้า:

เพราะเครื่องธัญญาบูชาและเครื่องตีบูชาถูกยับยั้งไว้จากพระนิเวศแห่งพระเจ้าของท่านทั้งหลาย

จงกำหนดการอดอาหาร จงเรียกประชุมศักดิ์สิทธิ์

จงรวบรวมพวกผู้ใหญ่และชาวแผ่นดินทั้งสิ้นเข้ามาในพระนิเวศแห่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย และร้องทูลต่อพระยาห์เวห์ว่า โอ อนิจจาแก่วันนั้น! เพราะวันแห่งพระยาห์เวห์อยู่ใกล้แล้ว

และมันจะมาอย่างการทำลายจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ มิใช่หรือที่อาหารถูกตัดขาดไปต่อหน้าต่อตาเรา ทั้งความชื่นชมยินดีและความโสมนัสจากพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา? โยเอล 1:9-16

เมื่อ “คนซีมาแห่งเอฟราอิม” ของอิสยาห์ “ตื่นขึ้น” ในโยเอล

สภาพการณ์ที่พวกเขาตื่นขึ้นมาพบก็คือข้าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู—ซึ่งแทนด้วย “น้าองุ่นใหม่”

ข้าวสารนั้นได้ถูกยับยั้งไว้จากประชากรแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกสรรของพระเจ้า “ข้าว”

ในข้อความนี้เป็นคำทั่วไปที่หมายถึงธัญพืช และพระวาระของพระเจ้าเป็นอาหารแห่งสวรรค์ และในข้อความนี้ สิ่งนั้นได้ถูก “ทำให้สูญเปล่า”

“เหล้าองุ่นใหม่” คือข้าวสารแห่งความจริงปัจจุบันซึ่งมาถึง ณ 9/11 “เหล้าองุ่นใหม่ก็แห้งเหือดไป” และ “ถูกตัดขาด” เพราะ “เหล้าองุ่นใหม่” นั้นเป็นที่รับรู้ได้เฉพาะโดยบรรดาผู้ที่กำลังหวนกลับไปสู่ “หนทางเดิม” ของเยเรมีย์เท่านั้น ด้วยว่าข้าวสารที่ “ใหม่” ย่อมสอดคล้องกับข้าวสารที่ “เก่า” อยู่เสมอ คำที่แปลว่า “แห้งเหือดไป” ในภาษาฮีบรูมีความหมายว่า “ต้องอับอาย”

บรรดาผู้ที่ “ละอาย” เป็นหัวข้อสำคัญประการหนึ่งของโยเอลและบรรดาผู้พยากรณ์

คนซีมาแห่งเอฟราอิมละอายต่อข้าวสารฝนปลายฤดูปลอมของตน ซึ่งมักถูกเรียกว่าเป็นข้าวสารแห่ง

“สันติภาพและความปลอดภัย” สัญลักษณ์ทั้งสามคือข้าว ธัญญาผลเหล้าองุ่นใหม่ และน้ำมัน

เป็นภาพแทนของข้าวสารแห่งฝนปลายฤดู

ฝนปลายฤดูยังถูกนำเสนอด้วยว่าเป็นการหลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการทรงกระทำให้นมนุษย์สำนึกในเรื่องบาป ในเรื่องความชอบธรรม

และในเรื่องการพิพากษา และเป็นไปตามลำดับนั่นเอง พระวาระของพระเจ้าทรงกระทำให้นมนุษย์สำนึกในเรื่องบาป

และถูกแทนด้วย “ข้าว” การมีอยู่ซึ่ง “เหล้าองุ่นใหม่”

เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงบรรดาผู้ที่ครอบครองพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งถูกแทนด้วย “ฝน” และด้วย “เหล้าองุ่น” ด้วย

เพราะทั้ง “ฝน” และ “เหล้าองุ่น” สามารถแสดงให้เห็นได้โดยง่ายว่าเป็นสารหรือหลักคำสอน

แต่เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า การที่เราจะจากไปนั้นก็เป็นประโยชน์แก่ท่าน

เพราะถ้าเราไม่จากไป พระผู้พลอบโยนจะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว

เราจะทรงส่งพระองค์มายังท่าน และเมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกประจักษ์ถึงบาป

ถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา คือเรื่องบาปนั้น เพราะเขาทั้งหลายไม่เชื่อในเรา

เรื่องความชอบธรรมนั้น เพราะเราจะไปหาพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก เรื่องการพิพากษานั้น เพราะเจ้านายแห่งโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่าน แต่บัดนี้ท่านยังไม่อาจรับไว้ได้ แต่เมื่อพระองค์นั้นคือพระวิญญาณแห่งความจริงเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งสิ้น เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์จะตรัสสิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงสำแดงแก่ท่านทั้งหลายถึงเหตุการณ์ที่จะมาถึง ยอห์น 16:7-13

“ข้าว” ของโยเอลคือพระวณะของพระเจ้า ซึ่งทำให้เกิดความสำนึกผิดใน “บาป” “ความชอบธรรม” ปรากฏโดยบรรดาผู้ที่ได้เชื่อมโยงความเป็นมนุษย์ของตนเข้ากับความเป็นพระเจ้าผ่านข่าวสารแห่งความจริงปัจจุบัน ซึ่งถูกแทนไว้ว่าเป็น “เหล้าองุ่น” “ใหม่” (ข่าวสารแห่งความจริงปัจจุบัน) “น้ำมัน” เป็นสัญลักษณ์ของ “การพิพากษา” เพราะ “การพิพากษา” ตั้งอยู่บนพื้นฐานว่าบรรดาผู้ที่กำลังถูกพิพากษานั้นมี “น้ำมัน” หรือไม่ ข้าว เหล้าองุ่นใหม่ และน้ำมันของโยเอล คือความสำนึกผิดในบาป ความชอบธรรม และการพิพากษา องค์ประกอบทั้งสิ้นแห่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับการเทพะพระของฝนชุกปลายฤดู รวมกันเป็นความจริงทั้งหลายที่จะใช้ทดสอบอัตเวตติสม์แบบเลาตีเซีย โดยเริ่มต้นในวันที่ 9/11 เมื่อโยเอลบัญชาพวกเขาว่า “จงตื่นขึ้น!”

สัญลักษณ์สามประการของข่าวสารฝนชุกปลายฤดูสอดคล้องกับข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์ในวิวรณ์ บทที่สิบสี่ และ “ชานา” จะต้อง “อับอาย” และ “ผู้ดูแลสวนองุ่น” จะต้อง “คร่ำครวญ” ในโยเอล ประชากรของพระเจ้าไม่ควรต้องอับอายเลยแม้แต่ครั้งเดียว

และเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราอยู่ท่ามกลางอิสราเอล และเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก และประชากรของเราจะไม่ต้องอับอายอีกเป็นนิตย์ โยเอล 2:27

บรรดาชาวไร่และผู้ดูแลสวนองุ่นต่างอับอายและโหยหวน เพราะข่าวสารฝนชุกปลายฤดูอันเป็นของปลอมที่พวกเขาเสนอแนะนั้น ไร้อำนาจที่จะก่อให้เกิดชีวิตในสวนองุ่นซึ่งพวกเขาได้รับมอบหมายให้ดูแลรักษา อัตเวตติสม์ทราบจากศาสดาหญิงของตนว่าพวกเขาถูกทรงเรียกให้ทำให้ประสบการณ์แห่งฝนชุกปลายฤดูสำเร็จครบถ้วน แต่ผลแห่งท้องนากลับเหี่ยวแห้งไป พวกเขาอับอายและรำไห่เป็นพิเศษ “เพราะข้าวสาลีและเพราะข้าวบาร์เลย์” การถวายเป็นผลแรกคือ “ข้าวบาร์เลย์” ในวันที่แห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ได้เริ่มต้นฤดูกาลฟื้นเทคอสต์ ซึ่งสิ้นสุดลงในวันฟื้นเทคอสต์ด้วยการถวายเป็นผลแรกคือ “ข้าวสาลี” ของเทศกาลฟื้นเทคอสต์ บรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิมอับอาย เพราะพวกเขาอยู่ผิดด้านของฤดูกาลฟื้นเทคอสต์ ซึ่งถูกทำซ้ำอีกครั้งตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อฝนชุกปลายฤดูกำลังตกลงมา

“หลายคนได้พลาดจากการรับฝนต้นฤดูไปเป็นอันมาก พวกเขาไม่ได้รับพระพรทั้งสิ้นที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับเขาดังนั้น พวกเขาคาดหวังว่าสิ่งที่ขาดจะได้รับการชดเชยโดยฝนปลายฤดู เมื่อพระคุณอันบริบูรณ์ที่สุดจะถูกประทานลงมา พวกเขาตั้งใจว่าจะเปิดใจรับสิ่งนั้น พวกเขากำลังกระทำความผิดพลาดอันน่ากลัวยิ่ง งานซึ่งพระเจ้าได้ทรงเริ่มต้นในใจมนุษย์โดยการประทานความสว่างและความรู้ของพระองค์นั้น จะต้องดำเนินต่อไปอย่างไม่ขาดสาย แต่ละคนต้องตระหนักถึงความจำเป็นของตนเอง ใจจะต้องถูกทำให้ว่างจากมลทินทุกประการ และชำระให้สะอาดเพื่อการสถิตอยู่ของพระวิญญาณ เป็นโดยการสารภาพและละทิ้งบาป โดยการอธิษฐานอย่างจริงใจ และการถวายเป็นผลแรกที่เหล่าสาวกยุคแรกได้เตรียมตนสำหรับการเทพะพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันฟื้นเทคอสต์ งานเดียวกันนี้ แต่ในระดับที่ยิ่งกว่า จะต้องกระทำในเวลาอันสั้น เมื่อนั้นฝ่ายมนุษย์เพียงแต่ต้องทูลขอพระพร และคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงทำให้งานที่เกี่ยวข้องกับตนนั้นสำเร็จครบถ้วน เป็นพระเจ้าผู้ทรงเริ่มต้นงานนั้น และพระองค์จะทรงทำให้งานของพระองค์สำเร็จ โดยทรงทำให้มนุษย์ถึงความสมบูรณ์ในพระเยซูคริสต์

แต่จะต้องไม่มีการละเลยพระคุณซึ่งแผ่นดินฤดูเป็นเครื่องหมายแทน
มีเพียงผู้ที่ดำเนินชีวิตตามความสว่างที่ตนมีอยู่เท่านั้นที่จะได้รับความสว่างยิ่งขึ้น
เว้นเสียแต่เราจะก้าวหน้าอยู่ทุกวันในการสำแดงคุณธรรมคริสเตียนอันกระตือรือร้น
เราจะไม่รู้จักร่างกายสำแดงทั้งหลายของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฝนปลายฤดู
ฝนนั้นอาจกำลังตกลงบนใจทั้งหลายรอบตัวเรา แต่เราจะไม่สังเกตเห็นหรือรับไว้” Testimonies to
Ministers, 506, 507.

ในบริบทของเส้นซึ่งซิสเตอร์ไวท์เรียกว่า “ฤดูเฟ้นเทคอสต์” นั้น “แผ่นดินฤดู” คือการที่พระคริสต์ทรงระบายลมหายใจเหนือเหล่าสาวกภายหลังที่พระองค์เสด็จลงมาจากการประชุมในสวรรค์ภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ส่วน “ฝนปลายฤดู” ในบริบทนี้คือวันเฟ้นเทคอสต์ ณ อัลฟาของฤดูเฟ้นเทคอสต์ มีเพียงไม่กี่หยาดที่ถูกระบายลงเหนือเหล่าสาวก และ ณ โอเมกา เหล่าสาวกผู้ซึ่งได้รับการระบายลมหายใจนั้นแล้วกำลังกล่าวด้วยสันติดังเปลวเพลิงต่อชาวโลกทั้งสิ้น เป็นการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้ง ณ การเริ่มต้นและ ณ การสิ้นสุด พระลักษณะแห่งพระเจ้าทรงถ่ายทอดพระวิญญาณบริสุทธิ์สู่มนุษยชาติผ่านข่าวสาร ณ การเริ่มต้น และพระลักษณะแห่งพระเจ้ากับมนุษยชาติรวมเข้าด้วยกัน ดังที่เป็นภาพแทนโดยสัน (มนุษยชาติ) และไฟ (พระลักษณะแห่งพระเจ้า) และถ่ายทอดพระวิญญาณบริสุทธิ์สู่มนุษยชาติผ่านข่าวสาร ณ การสิ้นสุด เครื่องบูชาถวายผลแรกแห่งข่าวบาร์เลห์ ณ การเริ่มต้นสอดคล้องกับการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ และขนมปังข้าวสาลีสองก้อนในเครื่องบูชาถวายผลแรกแห่งวันเฟ้นเทคอสต์ก็สอดคล้องกับวันเฟ้นเทคอสต์.

ขนมปังสองก้อนนั้นเป็นเครื่องบูชาเพียงอย่างเดียวที่มีเชื้อมวมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของบาป ขนมปังนั้นถูกอบแล้ว จึงเป็นภาพแทนของการกำจัดบาปออกไป แต่ยังคงยืนยันความจริงว่าขนมปังไหว้สองก้อนซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น เป็นชายและหญิงผู้เคยเป็นคนบาปซึ่งได้รับการชำระจากบาปเหล่านั้นโดยผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาในมาลาคิ บทที่สาม ดังนั้น อัลฟาของฤดูกาลเฟ้นเทคอสต์จึงเป็นภาพแทนพระบังแห่งสวรรค์ผู้ทรงสั่งสอนเหล่าสาวกของพระองค์ และโอเมกาของฤดูกาลนั้นก็คือเหล่าสาวกเดียวกันนั้นซึ่งถูกทำให้เป็นสัญลักษณ์โดยขนมปังสองก้อนที่ถูกยกขึ้นสู่สวรรค์ ฉะนั้น สัญลักษณ์แห่งความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ของสันเพลิง และการยกขึ้นของเครื่องบูชาไหว้ซึ่งเป็นแบบอย่างของการที่เหล่าสาวกนำข่าวสารไปสู่โลก จึงรวมกันเพื่อชี้ชัดว่าคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะต้องถูกยกขึ้นเป็นเครื่องบูชาซึ่งเป็นภาพแทนพระเยซูคริสต์อย่างสมบูรณ์ และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นภาพแทนว่าความเป็นพระเจ้าซึ่งรวมเข้ากับความเป็นมนุษย์นั้นไม่กระทำบาป การไม่ “รับแผ่นดินฤดู” แต่กลับคาดหวังว่า “สิ่งที่ขาดไป” แห่ง “พระพรทั้งสิ้นที่พระเจ้า” “ทรงจัดเตรียมไว้” พร้อมกับ “แผ่นดินฤดู” “จะได้รับการชดเชยโดยฝนปลายฤดู” นั้นเป็น “ความผิดพลาดอันน่าสะพรึงกลัว” แผ่นดินฤดูคือ “วิถีเก่า” ของเยเรมีย์ ซึ่งได้รับการระบุว่า เป็นหนทางที่ควรดำเนินในวันที่ 9/11 นี้เป็น “ความผิดพลาดอันน่าสะพรึงกลัว” และยังเป็นความลุ่มหลงอย่างแรงกล้า ที่ทำให้ผู้คนคิดว่าตนมีข่าวสารแห่งฝนปลายฤดูซึ่งตั้งอยู่บนศิลา เพียงเพื่อจะพบว่าแท้จริงแล้วข่าวสารของตนได้ตั้งอยู่บนทราย

เปโตรมิได้ละอายที่จะอธิบายโดยตรงว่า ในการเป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในระยะเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดูนั้น ผู้ใดมาและผู้ใดมิได้มา บรรดาผู้พยากรณ์ทั้งหลายล้วนกล่าวถึงวาระสุดท้าย และโยเอลกำลังชี้ให้เห็นว่า “คนซีมาแห่งเอเฟราอิม” กำลังตื่นขึ้นและถูกเผชิญหน้าด้วยหลักฐานอันชัดแจ้งว่า สิทธิพิเศษในการเป็นชนชาติที่จะประกาศเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สามภายใต้อำนาจแห่งฝนชุกปลายฤดูนั้น ได้ถูกถอดไปอย่างถาวรแล้ว คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้รับการพัฒนาและได้รับการฝึกฝนในระยะเวลาแห่งฝนชุกปลายฤดู ตั้งแต่ 9/11

จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ พวกเขาคือผู้ที่ติดตามพระเมสโปดกไปทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป

เปโตรในวันฟื้นเทคอสต์เป็นตัวแทนของผู้คนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู

ซึ่งเขาวางรากฐานไว้บนพระธรรมโยเอล พวกยิว

ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมารับผิดชอบให้ถือรักษาเทศกาลฟื้นเทคอสต์มาตลอดประวัติศาสตร์ทั้งสิ้นของตน

กำลังได้รับการแจ้งโดยเปโตรว่า ฟื้นเทคอสต์ซึ่งฟื้นเทคอสต์ทั้งปวงก่อนหน้านี้ได้ชี้ล่วงหน้าไปถึง

บัดนี้กำลังสำเร็จเป็นจริงแล้ว พวกยิวในฐานะคนเมาของเอฟราอิม

เมามายในเหล้าองุ่นแห่งบาบิโลนเสียจนกล่าวหาเปโตรและอัครทูตทั้งสิบเอ็ดว่าเมา

ขณะที่พวกเขาแนะนำข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูในบริบทของพระธรรมโยเอล เมื่อคนเมาของเอฟราอิม

“ตื่นขึ้น” ในข้อห้าของบทแรกแห่งพระธรรมโยเอล

พวกเขาก็เผชิญหน้ากับกระบวนการทดสอบของฝนชุกปลายฤดู ซึ่งในนั้นมีการก่อรูปคนออกเป็นสองจำพวก

ในกระบวนการทดสอบนั้น คนจำพวกหนึ่งยอมรับข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู แต่อีกจำพวกหนึ่งไม่ยอมรับ

“เราต้องไม่รอคอยฝนชุกปลายฤดู ฝนนั้นกำลังตกลงมาเหนือทุกคนที่จะยอมรับและฉวยเอาน้ำค้างและสาย

ฝนแห่งพระคุณที่หลังลงมาเหนือเรา เมื่อเราเก็บรวบรวมเศษเสี้ยวแห่งความสว่างไว้

เมื่อเราซาบซึ้งในพระเมตตาอันแน่นอนของพระเจ้า ผู้ทรงพอพระทัยให้เราวางใจในพระองค์

แล้วพระสัญญาทุกข้อจะสำเร็จ เพราะแผ่นดินโลกทำให้หน่อของมันงอกขึ้น

และสวนทำให้สิ่งที่หวานไว้ในนั้นงอกขึ้นฉันใด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าก็จะทรงกระทำให้ความชอบธรรมและ

คำสรรเสริญงอกขึ้นต่อหน้าบรรดาประชาชาติทั้งหลายฉันนั้น” อีสยาห์ 61:11.

ทั้งพิภพจะต้องเต็มด้วยพระสิริของพระเจ้า” The Seventh-day Adventist Bible Commentary,

volume 7, 984.

การ “ตระหนักรู้” หมายถึง “การระลึกได้หรือการได้ความรู้ที่กลับคืนมา”

เพราะสารแห่งฝนปลายฤดูยอมรับที่ตระหนักรู้ได้โดยผ่านประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ในอดีต

ซึ่งเป็นภาพประกอบของประวัติศาสตร์แห่งฝนปลายฤดู

ประวัติของเปโตรในวันฟื้นเทคอสต์ถูกวางไว้ในโครงสร้างทางประวัติศาสตร์ที่โยเอลได้แสดงไว้

บริบทของโยเอลพร้อมกับการสำเร็จตามนั้นโดยเปโตร

เป็นพยานสองปากถึงประวัติของเสียงร้องยามเที่ยงคืนในปี 1844 พยานทั้งสามนั้น (และพยานอื่น ๆ)

จะต้องได้รับการ “ตระหนักรู้” ว่าเป็นภาพประกอบของประวัติศาสตร์ บริบท และสารแห่งฝนปลายฤดู

เมื่อพระคริสต์ทรงระบายลมหายใจเหนือเหล่าสาวกหลังจากที่พระองค์เสด็จขึ้นไปแล้วและเสด็จกลับมาอีกครั้งนี้

น การกระทำนั้นเป็นจุด “หยาดไม่กี่ยด” ก่อนการเปล่งมาอย่างยิ่งใหญ่ในวันฟื้นเทคอสต์

ในทั้งตอนต้นและตอนปลายนั้น ได้มีการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกเปล่งมา

หยาดไม่กี่ยดจากพระคริสต์สู่เหล่าสาวกเป็นอัลฟาของฤดูกาลแห่งฟื้นเทคอสต์

ซึ่งสิ้นสุดลงด้วยโอเมกาและการเปล่งมาของข่าวสารจากเหล่าสาวกสู่โลก

อัลฟาถูกกำหนดหมายไว้ด้วยการถวายนผลแรกของข้าวบาร์เลย์และสิ้นสุดลงด้วยการถวายนผลแรกของข้าวสาลี

จุดเริ่มต้นของฝนชุกปลายฤดูถูกกำหนดหมายไว้ด้วยการทำให้อาคารขนาดใหญ่ของนครนิวยอร์กพังทลายลง

ในวันที่ 9/11 สิ่งนี้เป็นเครื่องหมายถึงจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ 9/11

ถูกแทนไว้ด้วยการถวายนผลแรกของข้าวบาร์เลย์ และกฎหมายวันอาทิตย์คือการถวายนผลแรกของข้าวสาลี

บรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิมถูกลูกให้ตระหนักถึงความจริงว่าอาณาจักรของพวกเขาจะถูกริบไปจากพวกเขา

และจะถูกมอบแก่ชนชาติหนึ่งซึ่งจะเกิดผลอันสมควร โยเอลได้ชี้ให้เห็นการไม่เชื่อฟังของคนซีมาเหล่านั้น

โดยระบุว่าเครื่องถ้วย “เนื้อสัตว์” และ “เครื่องดื่มบูชา” ได้ถูกตัดขาดไปจากพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และว่า

“น้ำองุ่นใหม่” ได้ถูกตัดขาดไปจากปากของพวกเขา “น้ำองุ่นใหม่” ในภาษาฮีบรูหมายถึงน้ำที่คั้นสดใหม่ แต่

“เหล้าองุ่น” ซึ่งคนซีมาดื่มในข้อหานั้นคือน้ำองุ่นที่หมักแล้ว เป็นเหล้าองุ่นสองชนิด

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนคำสอน และในบริบทของโยเอล คำสอนนั้นคือข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู คนซีมาแห่งเอฟราอิมได้ดื่มน้ำองุ่นที่หมักแล้ว และพวกเขาถูก "ตัดขาด" จากน้ำคั้นสด "ใหม่" เหล้าองุ่นสองชนิดเป็นสัญลักษณ์แทนข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูสองประการ และคนซีมาเหล่านั้นถูก "ตัด" ออกจากข่าวสารอันบริสุทธิ์ คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ตัดขาด" มีรากฐานอยู่บนธรรมเนียมพันธสัญญาโบราณที่มีการผ่าสัตว์ออกเป็นสาม ๆ แล้วเดินผ่านระหว่างชิ้นส่วนเหล่านั้น การถูก "ตัดขาด" หมายถึงการถูกปฏิเสธไม่ให้เป็นการแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าอีกต่อไป

พระธรรมโยเอลกำลังกำหนดระบุงการของพระเจ้าในวาระสุดท้าย โดยเริ่มต้นด้วยชาวมิลเลอไรต์ ซึ่งได้เกิดขึ้นอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่พระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผยในปี 1798 และสิ้นสุดลงด้วยคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งได้เกิดขึ้นอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่พระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผยในปี 1989 ในช่วงเริ่มต้นนั้น การหลั่งออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการเป็นภาพแทนโดยช่วงเวลาตั้งแต่การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์จนถึงความผิดหวังในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 ประวัติศาสตร์นั้นได้ทำให้คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธิวที่ยี่สิบห้าสำเร็จครบถ้วน ซึ่งถูกทำซ้ำอย่างตรงตามตัวอักษรในประวัติศาสตร์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน.

"อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนในมัทธิว 25 ก็แสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ของประชากรแอดเวนติสเช่นกัน" สงครามแห่งประวัติศาสตร์, 393.

"ข้าพเจ้ามักถูกอ้างถึงอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งห้าคนมีปัญญา และห้าคนโง่เขลา อุปมานี้ได้สำเร็จแล้ว และจะสำเร็จอย่างครบถ้วนตามตัวอักษรที่สุด เพราะมีการประยุกต์ใช้เป็นพิเศษกับยุคสมัยนี้ และเช่นเดียวกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม อุปมานี้ได้สำเร็จแล้ว และจะคงเป็นความจริงสำหรับปัจจุบันต่อไปจนกว่าจะสิ้นกาลเวลา" Review and Herald, August 19, 1890.

"มีโลกหนึ่งซึ่งนอนอยู่ในความชั่วร้าย ในการล่อลวง และในความหลงผิด อยู่ในเงามัจจุราขอย่างแท้จริง—หลับใหล หลับใหล ผู้ใดเล่าที่กำลังมีความทุกขร้อนในจิตวิญญาณเพื่อปลุกพวกเขาให้ตื่น? เสียงใดจะเข้าถึงพวกเขาได้? จิตใจของข้าพเจ้าถูกนำไปสู่นาคต เมื่อจะมีการให้สัญญาว่า 'ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปพบท่านเถิด' แต่บางคนจะได้ชักช้าในการจัดหาน้ำมันสำหรับเติมตะเกียงของตน และเมื่อสายเกินไปพวกเขาจะพบว่า ลักษณะอุปนิสัยซึ่งน้ำมันนั้นเป็นสัญลักษณ์แทน ไม่อาจถ่ายทอดให้กันได้ น้ำมันนั้นคือความชอบธรรมของพระคริสต์ มันเป็นตัวแทนของลักษณะอุปนิสัย และลักษณะอุปนิสัยนั้นไม่อาจถ่ายทอดให้กันได้ ไม่มีผู้ใดจะจัดหามันให้ผู้อื่นได้ แต่ละคนต้องได้มาด้วยตนเองซึ่งลักษณะอุปนิสัยที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์จากมลทินแห่งบาปทุกประการ" Bible Echo, May 4, 1896.

ผู้ใด "กำลังรู้สึกเจ็บปวดฝ่ายจิตวิญญาณเพื่อปลุกเรา" "โลกที่นอนจมอยู่ในความชั่วร้าย?" โยเอลตอบคำถามนั้นว่า:

และต่อมาภายหลัง จะเป็นดังนี้ คือว่าทุกคนที่ร้องทูลออกพระนามของพระยาห์เวห์จะได้รับการช่วยให้รอด เพราะในภูเขาศิโยนและในเยรูซาเล็มจะมีการช่วยให้รอด ตามที่พระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้ และในหมู่ผู้ที่เหลืออยู่นั้นคือผู้ซึ่งพระยาห์เวห์จะทรงเรียก โยเอล 2:32

เราจะกล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

“ในยามบ่ายคล้อยของวันแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ สาวกสองคนกำลังเดินทางไปยังเอมมาอูส เมืองเล็ก ๆ แห่งหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มแปด ไมล์ สาวกทั้งสองนี้ไม่ได้มีตำแหน่งอันโดดเด่นในพระราชกิจของพระคริสต์ แต่พวกเขาเป็นผู้เชื่อในพระองค์อย่างจริงใจ พวกเขาได้มายังกรุงนั้นเพื่อถือบัสกา และกำลังสืบสนอย่างยิ่งต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เพิ่งเกิดขึ้นไม่นานมานี้ พวกเขาได้ยืมข่าวในตอนเช้าเกี่ยวกับการที่พระกายของพระคริสต์ถูกนำออกไปจากอุโมงค์ และทั้งรายงานของพวกสตรีผู้ได้เห็นทูตสวรรค์และได้พบพระเยซู บัดนี้พวกเขากำลังเดินทางกลับบ้านเพื่อไคร์ครวญและอธิษฐาน ด้วยความเศร้า พวกเขาเดินไปตามทางในยามเย็น พลาสนทนากถึงเหตุการณ์แห่งการไต่สวนและการตรึงกางเขน ไม่เคยมาก่อนที่พวกเขาจะหมดกำลังใจอย่างสิ้นเชิงเช่นนี้ ปราศจากความหวังและความเชื่อ พวกเขากำลังดำเนินอยู่ในเงาแห่งกางเขน”

“พวกเขาเดินทางไปไม่ได้ไม่ไกลนัก ก็มีคนแปลกหน้าผู้หนึ่งเข้ามาร่วมทางกับเขา แต่พวกเขามัวหมกมุ่นอยู่กับความหม่นเศร้าและความผิดหวัง จึงไม่ได้สังเกตเขาอย่างใกล้ชิด พวกเขายังคงสนทนาต่อไป โดยระบายความคิดที่อยู่ในใจของตนออกมา พวกเขากำลังไต่ตรองถึงบทเรียนทั้งหลายที่พระคริสต์ได้ทรงประทานไว้ ซึ่งดูเหมือนว่าพวกเขาไม่อาจเข้าใจได้ ขณะที่พวกเขากล่าวถึงเหตุการณ์ทั้งหลายที่ได้เกิดขึ้นนั้น พระเยซูทรงปรารถนาจะทรงปลอบประโลมเขา พระองค์ได้ทอดพระเนตรเห็นความเศร้าโศกของพวกเขา พระองค์ทรงเข้าใจความคิดอันขัดแย้งและสับสนที่ทำให้มีคำถามผุดขึ้นในใจของพวกเขาว่า ชายผู้นี้ ผู้ทรงยอมให้พระองค์เองถูกเหยียดหยามถึงเพียงนี้ จะทรงเป็นพระคริสต์ได้หรือไม่? ความโศกเศร้าของพวกเขาก็ไม่อาจยับยั้งไว้ได้ และพวกเขาก็ร้องให้ พระเยซูทรงทราบจิตใจของพวกเขาผูกพันอยู่กับพระองค์ด้วยความรัก และพระองค์ทรงปรารถนาจะทรงเช็ดน้ำตาของพวกเขา และทรงให้พวกเขาเปี่ยมด้วยความยินดีและความชื่นชมยินดี แต่ก่อนอื่น พระองค์จำเป็นต้องประทานบทเรียนแก่พวกเขาซึ่งพวกเขาจะไม่มีวันลืม”

“พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า เรื่องอะไรกันที่พวกท่านสนทนากันอยู่ในระหว่างทาง และสิ่งมีสีหน้าโศกเศร้า? คนหนึ่งในเขาทั้งสองนั้นชื่อเคลโอปัสทูลตอบพระองค์ว่า ท่านเป็นเพียงคนต่างถิ่นในกรุงเยรูซาเล็มหรือ ที่ไม่รู้เหตุการณ์ซึ่งได้เกิดขึ้นที่นั่นในระหว่างวันเหล่านี้?” เขาทั้งสองได้เล่าถึงความผิดหวังของตนเกี่ยวกับพระอาจารย์ของตน “ผู้ซึ่งเป็นศาสดาพยากรณ์ที่ทรงฤทธิ์ ในกิจการและถ้อยคำต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้าประชาชนทั้งปวง” แต่ “พวกมหาปุโรหิตและบรรดาผู้ครอบครองของเรา” เขาทั้งหลายกล่าวว่า “ได้มอบพระองค์ไว้ให้ถูกพิพากษาลงโทษถึงตาย และได้ตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขน” ด้วยใจที่เจ็บช้ำเพราะความผิดหวัง และด้วยริมฝีปากที่สิ้นเรี่ยว เขาทั้งหลายจึงกล่าวเสริมว่า “ฝ่ายพวกเราได้หวังว่าพระองค์นั้นเองจะทรงเป็นผู้ไถ้อิสราเอลให้พ้น ยิ่งกว่านั้น วันนี้ก็เป็นวันที่สามแล้วนับตั้งแต่เหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้น”

นำประหลาดที่พวกสาวกมิได้ระลึกถึงพระดำรัสของพระคริสต์ และมีได้ตระหนักว่าพระองค์ได้ทรงพยากรณ์เหตุการณ์ทั้งหลายซึ่งได้บังเกิดขึ้นแล้วนั้นไว้ล่วงหน้า! พวกเขา มิได้ตระหนักว่าส่วนสุดท้ายแห่งการเปิดเผยของพระองค์จะต้องสำเร็จเป็นจริงอย่างแน่นอนพอๆ กับส่วนแรก กล่าวคือ ในวันที่สามพระองค์จะทรงเป็นขึ้นมาอีก ส่วนนี้แหละที่พวกเขาควรจะระลึกไว้ บรรดาปุโรหิตและพวกผู้ครอบครองมิได้ลืมเรื่องนี้ ในวันที่ “ซึ่งถัดจากวันเตรียม พวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสีจึงพร้อมกันไปหาปีลาตว่า ท่านเจ้าข้า เราจำได้ว่าคนล่องนินเมื่อยังมีชีวิตอยู่ได้กล่าวว่า ครั้นล่วงไปสามวันแล้วเราจะขึ้นมาอีก” มัทธิว 27:62, 63 แต่พวกสาวกมิได้ระลึกถึงถ้อยคำเหล่านี้.

“แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า โอ คนเขลา
และใจเขื่องช้าที่จะเชื่อบรรดาสิ่งซึ่งพวกผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้
พระคริสต์ไม่สมควรหรือที่จะต้องทนทุกข์สิ่งเหล่านี้ และเข้าสู่พระสิริของพระองค์?”
พวกสาวกพากันประหลาดใจว่าคนแปลกหน้าผู้นี้จะเป็นผู้ใด
ที่สามารถหยั่งลึกเข้าไปถึงดวงวิญญาณของพวกเขา และกล่าวด้วยความจริงจัง ความอ่อนโยน
และความเห็นอกเห็นใจเช่นนั้น พร้อมทั้งด้วยความเปี่ยมด้วยความหวังเช่นนั้น
นับเป็นครั้งแรกนับแต่พระคริสต์ทรงถูกทรยศ พวกเขาเริ่มรู้สึกมีความหวัง
บ่อยครั้งพวกเขามองดูเพื่อนร่วมทางของตนด้วยใจจดจ่อ
และคิดว่าถ้อยคำของท่านนั้นเป็นถ้อยคำอย่างเดียวกับที่พระคริสต์คงจะตรัส
พวกเขาเต็มไปด้วยความอัศจรรย์ใจ และจิตใจก็เริ่มต้นระริบด้วยความคาดหวังอันเปี่ยมด้วยความชื่นบาน”

“โดยเริ่มต้นที่โมเสส ผู้เป็นดจอัลฟาแห่งประวัติศาสตร์พระคัมภีร์
พระคริสต์ได้ทรงอธิบายสิ่งทั้งปวงที่เกี่ยวกับพระองค์เองจากพระคัมภีร์ทั้งสิ้น
หากพระองค์ทรงสำแดงพระองค์แก่เขาทั้งสองตั้งแต่แรก ใจของเขาก็คงได้รับความพึงพอใจเต็มเปี่ยม
ในความบริบูรณ์แห่งความยินดีของเขา เขาคงไม่ปรารถนาสิ่งใดอีกต่อไป แต่จำเป็นที่เขาทั้งสองจะต้องเข้าใจ
ใจคำพยากรณ์ซึ่งแบบเล็งและคำพยากรณ์ทั้งหลายในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมได้เป็นพยานถึงพระองค์
บนสิ่งเหล่านี้ ความเชื่อของเขาจะต้องได้รับการสถาปนาไว้
พระคริสต์มิได้ทรงกระทำอัศจรรย์ใดเพื่อให้เขาเชื่อมั่น
แต่พระราชกิจแรกของพระองค์คือการอธิบายพระคัมภีร์
เขาทั้งสองได้มองการณ์พระชนม์ของพระองค์ว่าเป็นการทำลายความหวังทั้งสิ้นของตน
บัดนี้พระองค์ทรงสำแดงจากบรรดาผู้พยากรณ์ว่า
นี่เองคือหลักฐานอันหนักแน่นที่สุดสำหรับความเชื่อของเขา”

“ในการทรงสั่งสอนเหล่าสาวกเหล่านี้ พระเยซูได้ทรงสำแดงให้เห็นถึงความสำคัญของพระคัมภีร์พันธสัญญา
เดิมในฐานะพยานถึงพระราชกิจของพระองค์
บัดนี้คริสเตียนจำนวนมากที่เพียงอ้างตนว่ามีความเชื่อได้ละทิ้งพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม
โดยอ้างว่าหนังสือนั้นไม่มีประโยชน์อีกต่อไป แต่หาใช่คำสอนของพระคริสต์ไม่
พระองค์ทรงเห็นคุณค่าของพระคัมภีร์นั้นอย่างยิ่ง จนครั้งหนึ่งได้ตรัสว่า
'ถ้าเขาทั้งหลายไม่ฟัง โมเสสและบรรดาผู้พยากรณ์ แม้ผู้หนึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตาย เขาก็จะไม่เชื่อ'
ลูกา 16:31”

“พระสุรเสียงของพระคริสต์นั่นเองที่ตรัสผ่านบรรดาปีศาจและผู้เผยพระวจนะ
ตั้งแต่สมัยของอาดัมเรื่อยมาจนถึงเหตุการณ์ช่วงสุดท้ายของกาลเวลา พระผู้ช่วยให้รอดทรงได้รับการสำ
แดงไว้ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมอย่างชัดเจนไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าที่ทรงได้รับการสำแดงในพระคัมภีร์พันธ
สัญญาใหม่ เป็นแสงสว่างจากอดีตแห่งคำพยากรณ์ที่ทำให้ชีวิตของพระคริสต์และคำสอนทั้งหลายในพระคัม
ภีร์พันธสัญญาใหม่ปรากฏเด่นชัดด้วยความกระจ่างและความงดงาม
การอัศจรรย์ทั้งหลายของพระคริสต์เป็นหลักฐานแห่งเทวสภาพของพระองค์
แต่หลักฐานที่หนักแน่นยิ่งกว่าว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ของโลกนั้น พบได้ในการเปรียบเทียบคำพยากร
ณ์ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมกับประวัติการณ์ในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่”

“โดยอาศัยการให้เหตุผลจากคำพยากรณ์ พระคริสต์ทรงประทานความเข้าใจอันถูกต้องแก่เหล่าสาวกของ
พระองค์เกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์จะทรงเป็นเมื่อทรงรับสภาพมนุษย์ ความคาดหวังของพวกเขาเกี่ยวกับพระเมส
สิยาห์ผู้ซึ่งจะทรงรับบัลลังก์และอำนาจแห่งกษัตริย์ตามความปรารถนาของมนุษย์นั้นเป็นความเข้าใจที่ผิด
ความเข้าใจเช่นนั้นจะขัดขวางการหยั่งรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการที่พระองค์ทรงลดพระองค์ลงจากฐานะสูงสุดสู่
ฐานะต่ำสุดซึ่งอาจมีผู้ใดครอบครองได้

พระคริสต์ทรงประสงค์ให้ความคิดของเหล่าสาวกของพระองค์บริสุทธิ์และเที่ยงแท้ในทุกรายละเอียด พวกเขาจะต้องเข้าใจให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับถ้วยแห่งความทุกข์ทรมานซึ่งได้ถูกกำหนดไว้สำหรับพระองค์ พระองค์ทรงสำแดงแก่พวกเขาว่าการต่อสู้อันน่าสะพรึงกลัว

ซึ่งในเวลานั้นพวกเขายังไม่อาจเข้าใจได้นั้น

เป็นความสำเร็จเป็นจริงของพันธสัญญาซึ่งได้ทรงกระทำไว้ก่อนทรงวางรากฐานของโลก

พระคริสต์จะต้องสิ้นพระชนม์ ดังที่ผู้ล่วงละเมิดธรรมบัญญัติทุกคนจะต้องตาย

หากเขายังคงดำเนินอยู่ในบาป ทั้งหมดนี้จะต้องเกิดขึ้น แต่จะไม่สิ้นสุดลงด้วยความพ่ายแพ้

หากจะสิ้นสุดลงด้วยชัยชนะอันรุ่งโรจน์และเป็นนิรันดร์

พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่าจะต้องกระทำความพยายามทุกประการเพื่อช่วยโลกให้รอดพ้นจากบาป

บรรดาผู้ติดตามพระองค์จะต้องดำเนินชีวิตอย่างที่พระองค์ทรงดำเนิน และทำงานอย่างที่พระองค์ทรงกระทำด้วยความพยายามอันเข้มข้นและไม่ย่อท้อ”

“ดังนั้นพระคริสต์จึงทรงสนทนากับเหล่าสาวกของพระองค์ ทรงเปิดจิตใจของเขาทั้งหลาย

เพื่อให้เขาเข้าใจพระคัมภีร์ เหล่าสาวกอ่อนล้าอยู่ แต่การสนทนานั้นหาได้ซาลงไม่

ถ้อยคำแห่งชีวิตและความมั่นใจหลั่งออกจากพระโอษฐ์ของพระผู้ช่วยให้รอด

แต่ตาของเขาทั้งหลายยังถูกปิดบังอยู่ เมื่อพระองค์ทรงเล่าแก่เขาถึงการพิनाศของกรุงเยรูซาเล็ม

เขาทั้งหลายก็มองดูนครซึ่งต้องคำพิพากษานั้นด้วยน้ำตา

แต่ในขณะนั้นเขายังมิได้ตระแคะระคายเลยว่าผู้ร่วมทางของตนคือผู้ใด

เขาทั้งหลายมิได้คิดว่าผู้ซึ่งเป็นหัวข้อแห่งการสนทนาของตนนั้นกำลังดำเนินอยู่เคียงข้างเขา

เพราะพระคริสต์ทรงกล่าวถึงพระองค์เองประหนึ่งว่าทรงเป็นบุคคลอื่น

เขาทั้งหลายคิดว่าพระองค์ทรงเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้ที่ได้มาร่วมงานในเทศกาลใหญ่

และบัดนี้กำลังเดินทางกลับบ้านของตน

พระองค์ทรงดำเนินอย่างระมัดระวังเหนือก้อนหินขรุขระเช่นเดียวกับเขาทั้งหลาย

และเป็นครั้งคราวก็ทรงหยุดพักกับเขาเล็กน้อย ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงดำเนินไปตามหนทางบนภูเขา

ขณะที่พระองค์ผู้ซึ่งในไม่ช้าจะทรงรับตำแหน่งเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และผู้ซึ่งสามารถตรัสได้ว่า

‘อำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกทรงประทานแก่เราแล้ว’ ทรงดำเนินอยู่เคียงข้างเขาทั้งหลาย

มัทธิว 28:18.”

“ระหว่างการเดินทางนั้น ดวงอาทิตย์ได้ลับขอบฟ้าไปแล้ว และก่อนที่ผู้เดินทางทั้งสองจะถึงที่พักของตน

คนงานในท้องนาก็ได้เลิกงานกลับไปแล้ว เมื่อเหล่าสาวกกำลังจะเข้าไปในบ้านของตน

คนแปลกหน้าผู้นั้นก็ทรงแสดงพระอาการประหนึ่งว่าพระองค์จะทรงเดินทางต่อไป

แต่เหล่าสาวกรู้สึกถูกดึงดูดเข้าหาพระองค์

จิตวิญญาณของเขาทั้งสองหิวกระหายที่จะได้ยินจากพระองค์มากยิ่งขึ้น ‘จงอยู่กับพวกข้าพเจ้าเถิด’

เขาทั้งสองกล่าว พระองค์มิได้ทรงมีพระอาการเสมือนว่าจะทรงรับคำเชิญนั้น

แต่เขาทั้งสองก็วิ่งวนพระองค์อย่างหนักแน่น โดยกล่าวไว้ว่า ‘ใกล้ค่ำแล้ว และวันก็สว่างไปมากแล้ว’

พระคริสต์จึงทรงยอมตามคำวิ่งวนนี้ และ ‘เสด็จเข้าไปเพื่อจะประทับอยู่กับเขาทั้งสอง”

“หากเหล่าสาวกมิได้เร่งรัดคำเชิญของตน

พวกเขาก็คงจะไม่รู้เลยว่าเพื่อนร่วมทางของตนคือองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นขึ้นจากความตายแล้ว

พระคริสต์ไม่เคยทรงผินประทับร่วมอยู่กับผู้ใด พระองค์ทรงสนพระทัยในบรรดาผู้ที่ต้องการพระองค์

พระองค์ทรงยินดีเสด็จเข้าไปในเรือนอันต่ำต้อยที่สุด และทรงปลอบประโลมหัวใจอันต่ำต้อยที่สุด

แต่หากมนุษย์เฉยเมยเกินกว่าจะคำนึงถึงแยกจากสวรรค์ หรือทูลเชิญพระองค์ให้ทรงสถิตอยู่กับตน

พระองค์ก็จะเสด็จผ่านไป ด้วยเหตุนี้ คนเป็นอันมากจึงประสบความสูญเสียอย่างใหญ่หลวง

พวกเขาไม่รู้จักรักพระคริสต์เลย

เช่นเดียวกับที่เหล่าสาวกไม่รู้จักรักพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงดำเนินร่วมกับพวกเขาตามทาง”

อาหารมีคุณค่าอันเรียบง่ายซึ่งมีขนมปังเป็นหลักก็จัดเตรียมเสร็จในไม่ช้า แล้วนำมาตั้งต่อหน้าแขกผู้ซึ่งได้นั่ง ณ หัวโต๊ะ บัดนี้พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ออกเพื่อถวายพระพรแก่อาหาร เหล่าสาวกผองถอยด้วยความประหลาดใจ สหายร่วมทางของเขายืนพระหัตถ์ออกในลักษณะเดียวกันทุกประการกับที่พระอาจารย์ของพวกเขาเคยทรงกระทำ พวกเขาเฝ้าดูอีกครั้ง และดูเถิด พวกเขาเห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์ ทั้งสองร้องขึ้นพร้อมกันในทันทีว่า องค์พระเยซูเจ้าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า! พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว!

“พวกเขาลุกขึ้นเพื่อจะกราบลงแทบพระบาทของพระองค์และนมัสการพระองค์ แต่พระองค์ได้ทรงหายไปจากสายตาของพวกเขาแล้ว พวกเขาเฝ้าดูสถานที่ซึ่งเมื่อครูนี้อยู่เป็นที่ประทับของพระองค์ ผู้ซึ่งพระกายของพระองค์เพิ่งได้นอนอยู่ในอุโมงค์ฝังศพ และกล่าวแก่กันและกันว่า ‘ใจของเราไม่ได้ร้อนรุ่มอยู่ภายในเราหรือ เมื่อพระองค์ตรัสกับเราระหว่างทาง และเมื่อพระองค์ทรงเปิดพระคัมภีร์ให้แก่เรา?’”

“แต่เมื่อมีข่าวประเสริฐอันยิ่งใหญ่นี้ที่จะต้องไปแจ้งแก่ผู้อื่น พวกเขาไม่อาจนั่งอยู่และสนทนากันได้อีกต่อไป ความเหน็ดเหนื่อยและความหิวของพวกเขาสิ้นไปแล้ว พวกเขาทิ้งอาหารของตนไว้โดยยังมิได้ลิ้มรส และด้วยใจเปี่ยมด้วยความยินดี ก็ออกเดินทางกลับโดยหันที่ตามเส้นทางเดิมที่พวกเขาได้มารับเรียงไปแจ้งข่าวนั้นแก่เหล่าสาวกในเมือง ในบางช่วงของถนนหนทางนั้นไม่ปลอดภัย แต่พวกเขาก็ปีนป่ายผ่านที่ชัน สิ้นไกลไปบนโขดหินอันเรียบ พวกเขาเฝ้าดูไม่เห็น และไม่รู้ว่าตนอยู่ภายใต้การพิทักษ์ของพระองค์ผู้ได้ทรงร่วมเดินทางกับพวกเขา มาเมื่อถือไม้เท้าของผู้แสวงบุญไว้ในมือ พวกเขาถึงมุ่งหน้าไป บรรดาจะไปให้เร็วยิ่งกว่าที่ตนกล้า บางคราวพวกเขาหลงทาง แต่ก็กลับพบทางอีก บางครั้งวิ่ง บางครั้งสะดุด พวกเขายังคงรุดหน้าไป โดยมีพระสหายผู้ไม่ปรากฏแก่ตาคอยอยู่เคียงข้างตลอดทาง”

“กลางคืนนั้นมีมืดมิด แต่ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมกำลังส่องแสงเหนือพวกเขา ใจของเขาทั้งหลายเต้นระรัวด้วยความยินดี พวกเขาดูประหนึ่งอยู่ในโลกใหม่ พระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระชนม์อยู่ พวกเขาไม่คร่ำครวญถึงพระองค์อีกต่อไป ประหนึ่งว่าพระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว—ครั้งแล้วครั้งเล่าที่พวกเขากล่าวย้ำเช่นนั้น นี่คือข่าวสารที่พวกเขากำลังนำไปยังผู้ที่กำลังโศกเศร้า พวกเขาต้องบอกเล่าเรื่องอันน่าอัศจรรย์ของการเดินทางไปยังเอมมาอูส พวกเขาต้องบอกว่าผู้ใดได้ร่วมทางกับพวกเขา มา พวกเขากำลังนำข่าวสารที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยประทานแก่โลก เป็นข่าวสารแห่งชาติ ซึ่งความหวังของครอบครัวมนุษย์ทั้งในกาลเวลาและในนิรันดรภาพขึ้นอยู่กับข่าวสารนั้น” The Desire of Ages, 795–801.